

רע"פ 541/19 - ניסים כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 541/19

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: נסים כהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 27407-07-18 מיום 6.1.2019 שניתן על ידי כב' השופטת ד' עטר

בשם המבקש: עו"ד ניר שלום

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ד' עטר) בעפ"ת 27407-07-18 מיום 6.1.2019 במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת מ' כהן) בפל"א 2095-08-17 מיום 10.7.2018.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה); נהיגה עם רישיון נהיגה שפקע תוקפו, לפי סעיף 10(א) לפקודה; וכן בעבירת נהיגה ללא

עמוד 1

תעודת ביטוח לפי סעיף 6 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 4.8.2017 בשעה 23:15 נהג המבקש במונית בכביש 40 לכיוון דרום, וזאת בעת שרישיונו נפסל למשך 12 שנים ביום 17.8.2016 לנוכח הרשעתו בגרימת מוות ברשלנות (גמ"ר (פ"ת) 10-12-12). המבקש נהג בנסיבות אלה ללא רישיון נהיגה תקף וללא תעודת ביטוח.

4. בגזר דינו, קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע המבקש הוא מאסר בפועל בטווח שבין 6 ל-20 חודשים, לצד ענישה נלווית.

בגזירת העונש בתוך המתחם שקל בית המשפט לחומרא את עברו התעבורתי של המבקש הכולל לא פחות מ-37 הרשעות קודמות ובכללן ההרשעה בגרימת מוות ברשלנות וכן את קיומו של מאסר על תנאי למשך 10 חודשים התלוי ועומד נגדו.

מנגד, נשקלו לקולא נסיבותיו האישיות של המבקש לרבות הודאתו; הבעת החרטה על ביצוע העבירות כעולה מתסקיר שירות המבחן; וכן את היותו נתון בתנאי מעצר בית.

בסיכומו של יום, השית בית משפט השלום על המבקש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, והפעיל את עונש המאסר על תנאי כך שירוצה בחופף - ולא במצטבר - לעונש המאסר שהוטל עליו.

5. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי. בית המשפט דחה את הערעור, תוך שקבע כי יש לייחס חומרה יתירה לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע המבקש, בפרט לנוכח פסילת הרישיון שהוטלה עליו למשך 12 שנים בגין הרשעתו בגרימת מוות ברשלנות.

כמו כן נקבע כי העונש שהושת על המבקש תואם את מדיניות הענישה הנוהגת ומאזן נכונה בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין.

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה חוזר המבקש על טענותיו כפי שנטענו בערכאות דלמטה. בפרט נטען כי נסיבותיו האישיות מצדיקות הקלה בעונשו, וכי שגה בית המשפט משהתעלם מההליך השיקומי המשמעותי שעבר, לשיטת המבקש, ומתסקיר שירות המבחן החיובי בעניינו.

7. דין הבקשה להידחות.

8. רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים נדירים, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק. זאת ועוד, בקשת רשות ערעור הנסובה על חומרת העונש בלבד לא תתקבל אלא במקרים של סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.

9. הבקשה שלפניי אינה באב בגדרי עמות המידה האמורות למתן רשות ערעור.

טענותיו של המבקש ממוקדות בעניינו הפרטני ובנסיבותיו האישיות, אינן מעלות כל סוגיה עקרונית או חשש לעיוות דין. העבירות שביצע המבקש הן חמורות, והעונש שהוטל עליו מאזן נכונה את מכלול השיקולים בנסיבות העניין ותואם את מדיניות הענישה הנוהגת.

10. בהתייחס לכך, אין לי אלא להפנות לדברים שנכתבו על ידי ברע"פ 6231/18 זילברניג נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.9.2018):

"נהיגתו בזמן פסילה, יש בה כדי לבטא זלזול בוטה בהוראות החוק ובהחלטות שיפוטיות שנתנו בעניינו, ומשכך אין בעונש שהוטל עליו כדי לחרוג כלל ועיקר ממדיניות הענישה הנוהגת.

התנהלותו עוברת החוק של המבקש טומנת בחובה סכנה של ממש למשתמשי הדרך האחרים, נהגים והולכי רגל כאחד".

דברים אלו נכונים ביתר שאת בעניינו של המבקש, אשר על אף היותו פסול מלנהוג על פי החלטה שיפוטית, נהג במונית תוך שהוא מסיע נוסעים ומסכן לא רק את עצמו, אלא גם את שלומם וביטחונם.

11. הבקשה נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

המבקש יתייצב לריצוי מאסרו כאמור בהחלטת בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ד בשבט התשע"ט (30.1.2019).

ש ו פ ט